

© **Lidia Vianu**: volum scris în limba română și tradus în limba engleză de autoare / written in Romanian and translated into English by the author

© Advisor to the series / Consultant: **Anne Stewart**

Acknowledgements

The author thanks **Anne Stewart**, advisor of the entire series, for her patience and gentleness in revising this book.

Autoarea mulțumește poetei și agentei literare **Anne Stewart** pentru răbdarea și îngăduința cu care a stilizat acest volum.

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74

mobil: 0733 131 145, 0728 084 802

e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74

mobil: 0728 084 802, 0733 131 145

e-mail: contact@edituraeikon.ro

web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul
Național al Cercetării Științifice (CNCS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VIANU, LIDIA

Ființe stranii = Strange Beings / Lidia Vianu ; vol. scris în limba română și trad. în lb. engleză de autoare = written in Romanian and translated into English by the author ; advisor to the series = consultant: Anne Stewart. - București : Eikon, 2024

ISBN 978-606-49-1266-4

I. Stewart, Anne

821.135.1

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

LIDIA VIANU

Ființe Stranii Strange Beings

E I K O N

București, 2024

„Nu te am decât pe tine.”

Tu ești o ființă stranie. Să te ții așa, una și bună, de la început pân' la sfârșit, e de nemai-văzut. Dacă aș spune ce vrei tu să auzi – Nu se îndreaptă lucrurile. Sunt strâmbe. Am încercat din răputeri să nu spun niciodată. Nu-mi place să spun.

Sufletul îl dai pentru totdeauna. Așa ne recunoaștem.

“All I have is you.”

You are a strange being. Clinging to the soul from first to last is stunning. If I were to say those words you have always hoped for – No, nothing would change. It is an unfair life. I have tried my best never to tell you. I hate having to say things.

If you give your soul, you give it forever. This is how we recognise each other.

1.

ΔýuΛýΣe era locul către care nu știam că ne îndreptăm. Ne suna numele în urechi de foarte demult. Ție îți plăcuse pentru că erai un Ulise. Mie îmi plăcuseră consoanele din care era alcătuit: ΔΛΣ.

Am hotărât ca pe tine să te cheme Δýu, iar pe mine Λý. Rămânea Σe – misterul pe care aveam să-l dezlegăm.

Am să-ți spun astăzi prima poveste cu Δýu și Λý. Este doar o poveste. Dacă n-o să-ți placă, o putem schimba.

Să zicem că Δýu era grec. Bunica lui crescuse pe lângă una dintre cele șapte minuni ale lumii, Statuia Soarelui – Colosul din Rhodos. Δýu și Λý veneau, însă, dintr-o lume fără *unde* și fără *când*, așa că ar fi foarte complicat să o numim altfel decât Δýu, Λý și misterul Σe.

În povestea mea, Δýu se află în lumea de aici, și nu se simte deloc acasă în ea. Are 1∞ ani – dar, venind el dintr-un loc fără *când*, viața lui nu se măsoară în ani.

Pe un lac aproape necunoscut, lacul Snagov, există mănăstirea lui Dracula. Δýu hotărăște că trebuie să traverseze înot lacul Snagov. Mănăstirea cu pricina se află pe partea

1.

ΔýuΛýΣe was the place we were heading for, but we were not aware of it. We felt that we had repeatedly heard that name, which had been whispered to us for a long time. You had always liked it because you were a Ulysses. I loved the consonants in it: ΔΛΣ.

We decided that your name would be Δýu, and mine would be Λý. Σe came last – the mystery that we were going to unravel.

I will tell you today the first story about us, Δýu and Λý. It is just a story. If you don't like it, it can be changed.

Let us imagine that Δýu was Greek. His grandmother had grown up in the vicinity of one of the seven wonders of the world, which was the Statue of the Sun God – the Colossus of Rhodes. But Δýu and Λý were born in a land which ignored both *where* and *when*, so we could hardly find a name for it other than Σe, the mystery.

In my story, Δýu finds himself in this world here and does not feel at all at home in it. He is 1∞ years old – but, having been born in a *when*-less place, his life cannot be counted in years.

cealaltă: oriunde s-ar așeza Δýu în această poveste, Dracula cu mănăstirea lui vor fi pe malul opus.

Δýu nu știe să înoate. „Ori trec, ori mă înec,” hotărăște el. Ca să facă lucrurile și mai complicate – nimic nu e niciodată simplu sau ușor cu Δýu –, acesta hotărăște că, dacă tot trece lacul înot, se va scufunda de mai multe ori acolo unde este apa mai adâncă. Prietenii se vor bucura dacă mama lui le va pregăti scoici gătite grecește.

Așadar, Δýu se aruncă în apă și caută în minte instinctul de a se menține la suprafață. Lacul este întins, însă Δýu înaintează rapid. Așa cum își pusese în gând, în mijlocul lacului trage aer în piept, își spune – „Acum ori niciodată” – și se scufundă. O dată, de două, de douăzeci de ori.

Δýu își pierde răsuflarea. Încă o clipă și nu va mai avea aer. Nu va mai putea înota.

La fereastra odăii – a patra ei vară pe Pământ – Λý vede copaci.

Δýu habar nu are că Λý s-a născut, și nici nu știe că ea vine din aceeași lume ca și el.

Λý închide ochii. Vede apă. Vede un mal. O casă cu cruce. Simte un gol care o trage spre apă. La fundul lacului. L-a găsit. Surâde. Se strecoară înăuntrul lui Δýu, în coșul pieptului. Respiră amândoi deodată. Λý se simte în siguranță cu Δýu. Se ridică amândoi la suprafață.

On Snagov lake, which is almost unknown, there is Dracula's monastery. Δýu decides to swim across Snagov lake. The monastery we are talking about is on the other side of the lake: wherever Δýu may find himself in this story, Dracula and his monastery will be on the opposite side.

Δýu cannot swim. “Either I reach the other side, or I drown,” he decides. And, to make things even more complicated – nothing is simple or easy when it comes to Δýu –, the boy makes up his mind that, since he will swim across the lake anyway, he will dive several times where the water is deepest. His mother will make a Greek meal out of the oysters he will bring, and his friends will be happy.

So, Δýu plunges in and tries to find in his mind the instinct of floating above water. The lake is huge, but Δýu swims fast. As planned, when he is in the middle of the lake, he takes a deep breath, tells himself – “It's now or never” – and dives down. Once, twice, twenty times.

Δýu is losing his breath. In a moment he won't be able to breathe at all. He won't be able to swim any more.

From the window of her room – this is her fourth summer on Earth – Λý sees trees.

Δýu has absolutely no idea that Λý has come into this world, and that she has come from the same world as himself.

Odată ajuns la suprafață, prima clipă a lui Δýu cu Λý se șterge: ea urcă în lumea fără *unde* și *când*. Dar clipa s-a întâmplat. Atunci când le va veni vremea, după ea se vor recunoaște.

Λý looks up. She sees a lake border. A house with a cross on top. She feels an emptiness deep down in the water. She finds Δýu. She smiles. She knows that he cannot breathe. She steals inside his chest. They breathe in together. She feels safe there. They rise to the surface together.

Having surfaced, Δýu's first moment with Λý vanishes from his memory: it ascends to that when-less, where-less world. But the moment did happen. When the time comes, this will help them recognise each other.